

عنوان مقاله:

کاربرد تکنیک های شبیه سازی در علوم اجتماعی (یک بررسی انتقادی)

محل انتشار:

علوم اجتماعی دانشگاه فردوسی مشهد، دوره 11، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

احمدرضا اصغریور ماسوله - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

شبیه سازی اجتماعی شامل مجموعه ای از تکنیک ها و ابزارهاست برای مدل کردن پدیده های اجتماعی، به گونه ای که بتوان آزمون ها و آزمایش هایی مجازی بر روی آن مدل ها انجام داد. اگر چه گسترش امکانات رایانه ای تاریخی کوتاه دارد؛ اما ریشه های نیاز به شبیه سازی در جامعه شناسی را می توان تا نیمه اول قرن بیستم پی گرفت. در یک تقسیم بندی تکنیک های شبیه سازی اجتماعی را می توان در پنج دسته پویایی سیستمی، مدل های صف بندی، شبیه سازی خرد، اتوماتای سلولی و مدل های عامل محور قرار داد. این پنج تکنیک در دو دسته تکنیک های فرآیند محور (دو مورد اول) و تکنیک های عامل محور (سه موردی بعدی) قرار می گیرند. از میان تمام این تکنیک ها به نظر می رسد مدل سازی عامل محور بیش از همه بر معضلات پیش روی محققان اجتماعی و نیز نیازهای آن ها تطابق دارد. در مدل سازی عامل محور می توان برخی از مهم ترین دغدغه های جامعه-شناسان؛ مانند ناهمگونی عامل ها، تعامل میان عامل ها، یادگیری عامل ها، تعامل عامل ها و محیط و ظهور الگوهای کلان از کنش های خرد را به خوبی بررسی کرد.

کلمات کلیدی:

شبیه سازی اجتماعی، مدل سازی عامل محور، شبیه سازی خرد، اتوماتای سلولی، مدل های صف بندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1806612>

